

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกไม่ต้องพูดสิ่งใดผ่านปาก จงจดจำพ่อผู้เดียวด้วยหัวใจที่จริงแท้อยู่เสมอ พระผู้เป็นเจ้าพอใจกับผู้ที่หัวใจซื่อสัตย์
- คำถาม:** มารยาทที่ดีที่สุด มารยาทที่สูงส่งอันใดที่ลูกต้องซึมซับ
- คำตอบ:** มารยาทที่ดีที่สุด คือ การอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสเสมอ เหล่าเทพอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสเสมอ พวกเขาไม่เคยหัวเราะเสียงดัง การหัวเราะเสียงดังยังเป็นกิเลสด้วยเช่นกัน ลูกๆ ควรอยู่ในความสุขที่แผ่ทั่วของการจดจําระลึกถึง สันสการของความคุ้นเคยยังเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายมากมายด้วยเช่นกัน เพื่อที่จะประสบความสำเร็จในงานรับใช้ ลูกจำเป็นต้องมีทัศนคติที่เป็นอิสระจากแรงดึงดูด ไม่ควรมีกลิ่นของการติดกับอยู่ในรูปหรือนามของใครแม้เพียงเล็กน้อย ลูกจำเป็นต้องมีสติปัญญาที่สะอาดมาก ใบหน้าของลูกจะคงอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสเมื่อลูกได้ซึมซับสิ่งเหล่านี้และลูกทำงานรับใช้ และทำให้ผู้อื่นทัดเทียมกับตนเอง
- เพลง:** ท่านจะไม่มีวันแยกห่างจากเรา และเราก็จะไม่มีประสบการณ์กับความทุกข์

โอมซานติ ลูกๆ เข้าใจต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ มีคำกล่าวว่า พระผู้เป็นเจ้าพึงพอใจกับผู้ที่หัวใจซื่อสัตย์ หัวใจยังอยู่ภายในดวงวิญญาณด้วยใช่ไหม ดังนั้น จงจดจำพระผู้เป็นเจ้าที่แท้จริงและลูกจะได้รับความสุข การจดจำระลึกถึงหมายถึงการจดจำพ่ออยู่ภายใน จงสวดชื่อของพระผู้เป็นเจ้า การสวดไม่ได้หมายความว่าลูกต้องพูดบางสิ่งอยู่เรื่อยๆ เปล่าเลย แค่เพียงมีการจดจำระลึกถึงอย่างต่อเนื่องแล้วลูกจะได้รับความสุขมากมาย ลูกยังต้องทำให้ผู้อื่นเหมือนตนเองด้วย การอธิบายให้แก่ผู้อื่นนั้นเป็นเรื่องที่แสนง่ายดาย เช่นที่ภรรยาที่จงรักภักดีอย่างแท้จริงจะไม่รักคนอื่นนอกจากสามีของเธอ ท่านองเดียวกัน ลูกๆ ดวงวิญญาณต้องจดจำพ่อเหนือโลกที่ไร้ขีดจำกัดด้วยหัวใจที่ซื่อสัตย์ เหมือนกับที่คนรักและผู้เป็นที่รักรักกัน พวกเขาถูกดึงดูดเข้าหารูปและนามของกันและกัน นี่ไม่ใช่เรื่องของกิเลส คนรักจดจำผู้เป็นที่รักและผู้เป็นที่รักจดจำคนรัก เท่านั้นเอง! สติปัญญาของพวกเขาไม่ได้ถูกดึงไปที่อื่น แม้ว่าพวกเขาจะยุ่งอยู่กับธุรกิจ ฯลฯ แต่หัวใจของพวกเขายังติดต่อกัน นั่นเป็นการจดจำระลึกถึงที่บริสุทธิ์ ร่างกายและสติปัญญาของพวกเขาไม่ว่าจะไม่มีบริสุทธิ์ ดวงวิญญาณเช่นนั้นยังได้รับการสรรเสริญเช่นกัน แต่พวกเขามีจำนวนเพียงเล็กน้อย แม้แต่ในความรู้นี้ ก็มีคู่รักที่แท้จริงเช่นนั้นเพียงไม่กี่คน มายาเป็นเช่นนั้นที่ว่าเธอบีบบังคับลูก มีตัวอย่างขององคต ราวันกล่าวว่า ดูสิ เขาจะสิ้นสละเทือนหรือไม่ มายาพยายามจะทำให้มหาระตีที่ทรงพลังล้มลง เหมือนกับหนูจะเป่าลูกแล้วจึงกัด แม้กระนั้นลูกก็ไม่ได้รู้สึกเลย ท่านองเดียวกัน มายาทรงพลังมากจนกระทั่งว่าหากบางคนประพฤติไม่ดีและผิดกฎ เธอจะลืกลสติปัญญาของผู้คนไว้อย่างแผ่ทั่ว ลูกต้องการสติปัญญาที่ลึกซึ้งเพื่อที่จะเข้าใจสิ่งเหล่านี้ ลูกจำเป็นต้องฝึกฝนการจดจำบาบาให้มาก ต้องมีความรักอย่างที่สุดต่อพ่อ ลูกต้องทำงานรับใช้โดยที่ไม่ถูกดึงดูด ไม่ว่าลูกบางคนจะติเพียงใดก็ตาม ลูกต้องไม่ติดกับในรูปหรือนามของเขา สิ่งนี้จะทำให้เกิดความเสียหายอย่างมาก พ่อพูดว่า ให้คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณที่ปราศจากร่างและจดจำพ่อ จงรักษาดนเองให้สะอาดและบริสุทธิ์มากๆ ลูกเป็นของชีพบาบาและท่านกำลังทำให้ลูกสะอาดและบริสุทธิ์ ลูกต้องขจัดกิเลสออกไปจากภายใน ชื่อจริงของลูกคือชีพขัณฑ์ ลูกได้รับพลังจากผู้ทรงอำนาจ ดังนั้น ลูกจึงต้องมีโยคะที่ดีมากกับท่าน พ่อพูดว่า การจดจำระลึกถึงที่สม่ำเสมอั้นไม่เหมือนกับการไปบ้านป่าของลูก! ลูกทำความเพียรพยายามมากมายที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึงขณะรับประทาน แต่ท่านก็ยังคงถูกลืม ขณะที่รับประทานอาหาร ลูกทำความเพียรพยายามอย่างมากที่จะจดจำพ่อตลอดเวลา เมื่อท่านเป็นที่รักของเรา แล้วทำไมเราจึงไม่รับประทานอยู่ในการจดจำระลึกถึงท่านเล่า แล้วท่านก็จะอยู่กับเรา อย่างไรก็ตาม ลูกลืมการจดจำระลึกถึงครั้งแล้วครั้งเล่า แม้แต่ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา สติปัญญาเร่ร่อนไปสู่ทิศทางอื่นอย่างต่อเนื่อง เหล่านี้คือประเด็นของความรู้ ลูกบางคนไม่อาจเข้าใจประเด็นเหล่านี้ได้อย่างถูกต้องและยังคงคลานอยู่บนพื้น หากโยคะของลูกสม่ำเสมอก็เข้าใจได้ว่าสภาพอยู่เหนือบ่วงกรรมของลูกใกล้เข้ามาแล้ว อย่างไรก็ตาม การจดจำระลึกถึงไม่ได้อาจคงอยู่ ดังนั้น การต่อสู้อย่างใหญ่หลวงจึงเกิดขึ้นภายใน บาบาเห็นว่าหลายคนเป็นผู้ที่สติปัญญาเร่ร่อน พวกเขาต้องใช้ความเพียรพยายามที่จะอยู่อย่างปราศจากร่าง มีเพียงไม่กี่คนที่พูดสัจจะ พวกเขาละอายที่จะพูดสัจจะ มายาทรงพลังมาก เธอใช้เวลาไม่นานเลยที่จะกลืนหนึ่งหัวของลูก ลูกไม่ควรพูดว่า “ถึงอย่างไรเราก็เป็นลูกๆ ของท่าน” ลูกเห็นวิธีการแล้ว ก่อนอื่น ลูกต้องเข้าสู่สภาพเหนือบ่วงกรรม จากนั้นจะได้รับสถานภาพต่างลำดับกันไป บาบารู้ว่ามายารังควานลูกๆ อย่างมาก เธอจะไม่ปล่อยลูกคงอยู่ในการจดจำระลึกถึง จากสภาพของหลายๆ คนนั้นสังเกตได้ว่าพวกเขาติดกับในรูปและนามของบางคน ลูกต้องฝึกฝนที่จะคิดว่าตนเองปราศจากร่าง เพราะยาวนานมากที่ลูก

ไม่ได้คิดว่าตนเองปราศจากร่าง ในยุคทอง ลูกจะมีความรู้ที่สมบูรณ์ว่าลูกคือดวงวิญญาณ และลูกต้องทิ้งเครื่องแต่งกายเก่าและไปใช้เครื่องแต่งกายใหม่ ในเวลานั้น ลูกจะได้รับนิมิตเช่นกัน ไม่ว่าลูกจะได้รับนิมิต (ในทางปฏิบัติ) หรือหายตัว (แค่ผ่านความรู้สึก) ลูกจะเข้าใจว่า อายุขัยของร่างกายกำลังจะจบลง เมื่อบางคนกำลังจะตาย เขาจะพูดว่า ฉันรู้สึกว่ามันกำลังจะตาย ฉันอยู่ต่อไปไม่ได้แล้ว ที่นั่น เมื่อร่างกายของลูกแก่เฒ่า ลูกจะเข้าใจว่าตนต้องทิ้งร่างนั้น พวกเขาทิ้งร่างอย่างมีความสุขเมื่อถึงเวลาของตน พวกเขามีความรู้ที่สมบูรณ์เกี่ยวกับดวงวิญญาณ แต่พวกเขากลับไม่มีความรู้เกี่ยวกับพ่อแม่เพียงเล็กน้อยนิด เพราะนั้นไม่ได้อยู่ในละคร เหตุใดลูกจึงจดจำพ่อที่นั่นเล่า ไม่มีความจำเป็น ที่นี้ มนุษย์จดจำทำนองในความทุกข์ ขณะที่ลูกเองต้องคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและมีโยคะกับพ่อ ร่างกายนี้เก่า ลูกจึงไม่ควรชอบมัน ไม่ว่าร่างกายของบางคนจะสวยงามเพียงใด แต่ทุกคนน่าเกลียด เพราะตามกฎแล้ว ทุกดวงวิญญาณน่าเกลียด นี่คือนิสัยที่สติปัญญาจะเข้าใจ ดังนั้น พ่อจึงอธิบายว่า ขอให้โยคะสติปัญญาของลูกติดต่อกับผู้เดียว เหมือนกับที่ผู้คนมีการแต่งงานด้วยความรัก ดังนั้น นี่ก็จะเป็นการแต่งงานด้วยความรักของลูกๆ ดวงวิญญาณด้วยเช่นกัน จึงไม่มีความรักต่อร่างกายนี้ หากไม่มีความรักต่อร่างกายของลูกแล้ว ทำไมจึงมีความรักต่อร่างกายของผู้อื่นด้วยเล่า ทุกสิ่งในโลกทำหน้าที่อยู่บนพื้นฐานของความงาม บางคู่หมั้นหมายกันโดยไม่ได้เห็นกัน แล้วเมื่อพวกเขาเห็นกัน พวกเขาก็ไม่ชอบกันแล้วก็ทะเลาะเบาะแว้งและต่อสู้กัน “ฉันจะทำอะไรกับเงินทองเล่า ฉันอยากได้คนสวย!” ลูกเข้าใจว่าลูกคือดวงวิญญาณ ลูกไม่ควรมีการติดยึดกับร่างกายเก่าๆ ความสัมพันธ์เหล่านั้นทั้งหมดเต็มไปด้วยกิเลส สิ่งต่างๆ ของลูกนั้นแตกต่างจากของผู้คนภายนอก เวลานั้นลูกๆ ดวงวิญญาณที่น่าเกลียดหมั้นหมายอยู่กับนักเดินทางที่สวยงาม ลูกเข้าใจว่า ทุกดวงวิญญาณในโลกนี้ได้กลายเป็นผู้ที่น่าเกลียดอย่างสิ้นเชิง จงทำให้ดวงวิญญาณสวยงามด้วยการติดต่อกับผู้เดียวที่งดงามนั้นให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น นักเดินทางผู้เดียวนี้ทำให้ผู้คนจำนวนนับหลายล้านสวยงาม โยคะที่ดีมากมีความจำเป็น เพื่อทำให้ดวงวิญญาณที่น่าเกลียดกลับมาสวยงาม หากลูกอยู่อย่างน่าเกลียด ประการแรก ลูกจะต้องได้รับการลงโทษ ประการที่สอง สถานภาพของลูกจะถูกทำลายที่นี้ ลูกต้องไม่ติดอยู่ในรูปหรือนามของใคร จะมีความเสียหายในงานรับใช้อย่างมากเมื่อสิ่งนั้นเกิดขึ้น เหตุนี้เอง บาบ่า จึงอธิบายว่า จงอยู่อย่างระมัดระวัง ลูกติดกับอยู่ในตาข่ายของมายาแต่กระนั้นลูกก็ไม่เข้าใจ ชะตากรรมนั้นจะไม่จากลูกไป ลูกจะทำลายสถานภาพของตนเอง พ่อพูดว่า ด้วยพลังโยคะ ลูกต้องทำให้ดวงวิญญาณของตนบริสุทธิ์ นี่คือการเตาเผา (บัตติ) จงมีโยคะกับพ่อ อย่างไรก็ตาม หากสติปัญญาของลูกเร่ร่อนไปที่อื่น การจดจำของลูกจะมีสิ่งเจือปน แล้วลูกก็จะไม่อาจทำงานรับใช้ หรือรับสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงได้ สิ่งเจือปนจะถูกขจัดได้ด้วยไฟโยคะเท่านั้น หากลูกมีโยคะ ความรู้จะยังคงอยู่ในสติปัญญาด้วยเช่นกัน บาบ่าคือรูป (ตัวของโยคะ) และยังเป็นบาซัน (ผู้ที่ประพรมความรู้) อีกด้วย ลูกๆ กลายมาเป็นรูป (ตัวของโยคะ) มากเพียงไร ลูกจะซึมซับความรู้ได้มากตามนั้น ก่อนอื่น ดวงวิญญาณต้องถูกทำให้บริสุทธิ์ ลูกจะพูดถึงโยคะอย่างต่อเนื่อง แต่กระนั้นในหมู่ลูกๆ เองก็ยังมีหลายคนที่ไม่เข้าใจความหมายของโยคะ ลูกไม่อาจชำระตนเองหรือบาร์ตีให้บริสุทธิ์ได้โดยไม่มีโยคะ แม้ว่าลูกทำงานรับใช้และเปิดศูนย์แต่มายาก็จะดึงดูดของลูก ลูกบางคนหยิ่งโสและพูดว่าพวกเขาเปิดศูนย์มากมาย พวกเขามีสำนึกที่เป็นร่าง พ่ออธิบายว่า คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและมีโยคะกับพ่อ ไม่ควรมีการกระทำที่เป็นบาปใดเกิดขึ้น หากลูกลืมนพ่อและติดกับอยู่ในรูปหรือนามของใครแล้วจะมีความเสียหายมากมายเกิดขึ้น จุดหมายปลายทางนั้นสูงมาก การมาเป็นนายของโลกล้วนไม่ใช่เรื่องเล็กๆ! พ่อได้รับการสรรเสริญอย่างมาก วัดมากมายถูกสร้างขึ้นในนามของท่าน ลูกรู้ว่าใครสร้างวัดโสมนาดและเขาสร้างวัดนั้นขึ้นมาเมื่อใด วัดยังถูกสร้างขึ้นต่างลำดับกันอีกด้วย หลังจากวัดโสมนาดถูกสร้างขึ้นแล้วก็มีการสร้างวัดลักษมีและนารายณ์ จากนั้นจึงเป็นวัดของจกาดอัมบา มนุษย์ไม่รู้ว่าใครสร้างวัดให้กับโสมนาด พระเจ้าไร้ตัวตน แม้ว่าผู้กราบไหว้บูชาของผู้ที่ไร้ตัวตนจะบูชาชีวิตที่ไร้ตัวตน แต่พวกเขาก็ไม่เข้าใจสิ่งใดเลย ลูกๆ ยังต่างลำดับกันอีกด้วย ตลอดทั้งวัน ลูกควรใส่ใจกับงานรับใช้ เมื่อลูกหยุดการมีสำนึกที่เป็นร่างและกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณเท่านั้นที่ลูกจะมีความใส่ใจนี้ จงมีโยคะกับพ่ออย่างเต็มที่ การให้ความนับถือกับท่านอย่างเต็มที่นั้นไม่เหมือนกับการไปบ้านป่าของลูก! วิญญาณปีศาจร้ายของมายาจะตัดโยคะของลูก พ่อเท่านั้นที่รู้สิ่งเหล่านี้ บางคนอ่อนไหวมากกระทั่งที่ว่าหากบอกสิ่งใดแก่พวกเขาแล้ว พวกเขาจะอารมณ์เสียและกลายเป็นคนทรยศได้อย่างรวดเร็ว พวกเขาจะทำลายโชคของตนเอง เมื่อพวกเขามาหาบาบ่า พวกเขาที่รู้สึกประหลาดใจ พวกเขามาเป็นของท่านแล้วก็หนีไป จากนั้นก็เริ่มทำลายงานรับใช้ ในภควัทยังกล่าวไว้ด้วยว่า ขณะที่ดื่มน้ำทิพย์ บางคนกลับกลายเป็นคนทรยศและสร้างความเสียหาย พ่อมีความหวังโยอย่างยิ่งกับผู้ที่อ่อนแอและอาจกลายเป็นคนทรยศได้ตลอดเวลาและสร้างความเสียหาย ลูกเห็นแล้วว่าบางคนกลายเป็นคนทรยศและสร้างความเสียหายมากมายอย่างไร แล้วผู้ที่ไร้เดียงสาที่ถูกทรมานอย่างหนัก ในหมู่มนุญจิตวิญญาณที่อื่นนั้นมีการทำร้ายร่างกายกันใหม่ ที่นี้ ประเด็นแรกคือการทิ้งยาพิษ บางคนไม่ทิ้งยาพิษเลย ผู้คนพูดว่าคนนั้นคนนี้ได้จากไปสู่อินแดนสวรรค์ แต่ไม่มีใครรู้ว่าสวรรค์คืออะไร ราวกับว่าพวกเขาสักแต่พูดโดยไม่รู้ความหมายของสิ่งที่พูด เวลานั้น ลูกมีความเข้าใจอย่างมาก พ่อรู้ว่าใครเป็นดอกไม้ที่ดี มีบางคนที่ไม่มิกลิ้นของการติดกับอยู่ในรูปและนามของใคร พวกเขาไม่สนใจสิ่งอื่นใดนอกจากความรู้ ลูกยังจำเป็นต้องมีโยคะที่ลูกต้องแม่นยำ

อีกด้วย แม้ว่าบางคนน่าจะเกลียดอยู่แล้วแต่พวกเขากลับน่าจะเกลียดมากขึ้น ในกองทัพนี้ มีกองทัพช้าง สิงโตตัวผู้และสิงโตตัวเมีย ม้าตัวผู้และม้าตัวเมีย มีฝูงแกะอีกด้วย มีทุกประเภท จากการกระทำของบางคนแล้วเข้าใจได้ว่าพวกเขาเป็นแพะ พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใด ไม่มีสิ่งใดคงอยู่ในสติปัญญาของพวกเขาเลย สติปัญญาของพวกเขาเป็นเหมือนกับสติปัญญาของควาย บาบาริบายด้วยวิธีการที่แสนง่ายดายว่า ลูกคือดวงวิญญาณ ลูกจดจำพ่อที่ไร้ชีวิตจำไม่ได้หรือ โอ ดวงวิญญาณ จงเอาโยคะสติปัญญาของลูกออกจากทุกหนแห่งและจดจำพ่อ ลูกจดจำพ่อไม่ได้หรือ ลูกจดจำเพื่อนฝูงและญาติๆ ฯลฯ แล้วมันยากอย่างไรที่จะจดจำพ่อ บางคนพูดว่า บาบาริ มายาตัดโยคะสติปัญญาของลูก แต่ลูกจะสูญเสียมรดกของลูก! หากโยคะสติปัญญาของลูกแน่นแฟ้นอย่างเต็มที่ ลูกจะกลายเป็นนายของโลก พ่อจะถูกลืมได้อย่างไร เมื่อลูกมีสำนึกที่เป็นร่างเท่านั้นที่ลูกจะลืมท่าน ลูกถูกบอกให้คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณชั่วแล้วชั่วแล้วและจดจำพ่ออยู่เสมอ ลูกไม่จำเป็นต้องพริ้วสวด ลูกไม่จำเป็นต้องส่งเสียงใดๆ ลูกต้องไปอยู่เหนือเสียง ลูกเข้ามาสู่สำนึกที่เป็นร่างเมื่อพูดว่า “ราม ราม” ผ่านปาก จงจดจำพ่ออยู่ภายใน ลูกต้องรับการคำจูนจากอวัยวะท่านนั้นและจดจำว่าลูกคือดวงวิญญาณ จงอยู่ในความเงียบและจดจำพ่อ บาบาริคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านเต็มไปด้วยความรู้ ท่านมีความรู้ที่สมบูรณ์และยังสอนลูกอีกด้วย ด้วยการจดจำพ่อ ลูกจะกลับมารับอิสรภาพและได้รับมงกุฎที่ศักดิ์สิทธิ์ (มงกุฎแห่งแสง) และด้วยการรู้จักวงจรโลก ลูกจะได้รับมงกุฎที่ประดับด้วยอัญมณี ลูกจะกลายเป็นผู้ที่มีทั้งสองมงกุฎนี้ บาบาริของลูกจะได้รับการปลดปล่อยด้วยการจดจำระลึกถึง มิฉะนั้น ดรามราชจะลงโทษลูกและสถานภาพของลูกจะถูกทำลาย ดังนั้น จงจดจำพ่อ ความสุขของลูกต้องแผ่ทั่ว ลูกไม่ควรหวั่นไหวเสียงดัง ลักษมีและนารายณ์เป็นผู้ที่สดชื่นแจ่มใส การอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสและการหวั่นไหวเป็นสิ่งที่ต่างกัน มีความสุขที่แผ่ทั่วในการอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใส การหวั่นไหวเสียงดังเป็นสิ่งที่ไม่ดี การอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสเป็นสิ่งที่ดีที่สุด การหวั่นไหวเสียงดังยังเป็นรูปแบบหนึ่งของกิเลสเช่นกันและกิเลสนั้นก็สมควรหลงเหลืออยู่อีกด้วย ความสุขควรจะปรากฏให้เห็นบนใบหน้าของลูก สิ่งนี้จะปรากฏให้เห็นเมื่อลูกทำให้ผู้อื่นเหมือนกับตนเอง จงทำงานรับใช้และทำงานรับใช้ให้มากขึ้น ทานที่ลูกได้รับมอบหมายให้ทำงานรับใช้ ลูกควรระวัง ไม่มีอย่างอื่น ลูกๆ ทำงานรับใช้ เพื่อเปลี่ยนหนามให้เป็นดอกไม้ตูม บาบาริยังลงให้ประเด็นที่ดีมากแก่ลูกๆอย่างต่อเนื่อง ลูกต้องมีศรัทธาว่า บาบาริคือผู้ที่กำลังพูดสิ่งเหล่านี้ ผู้นี้ยังพูดด้วยว่า อย่าสรรเสริญพ่อ คำสรรเสริญทั้งหมดเป็นของชีพบบา ด้วยการจดจำท่าน ลูกจะกลายเป็นผู้เอาชนะบาป นี่เป็นเรื่องที่แสนง่ายดาย จงจดจำ บาบาริและดวงกงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง ในเวลาสุดท้าย ลูกจะกลายเป็นผู้ดวงกงจักรแห่งการสำนึกในตนเองที่สมบูรณ์ต่างลำดับกันไป อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงสร้างวิธีที่จะเก็บพ่อไว้กับลูก จงอยู่ในการจดจำระลึกถึงขณะรับประทานอาหาร จงฝึกฝนที่จะอยู่อย่างปราศจากร่าง! อย่ามีความรักต่อร่างกายเก่า ๆ ของลูก

2. จงให้ความนับถือพ่ออย่างเต็มที่ อย่ามีความหยิ่งยโส! จงอยู่ให้ไกลจากความเจ็บป่วยของการติดกับอยู่ในรูปและนามของบางคนอยู่เสมอ จงซาบซึ้งอยู่กับความรู้และโยคะ

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นผู้เปลี่ยนแปลงโลกที่เข้ามาสู่การติดต่อและความสัมพันธ์กับผู้อื่นขณะที่สวมแว่นตาเพื่อมองเห็นคุณสมบัติพิเศษของพวกเขา

ขณะที่เข้ามาสู่การติดต่อหรือมีความสัมพันธ์ต่อกัน จงมองที่คุณสมบัติพิเศษของแต่ละคน จงใช้สายตาของการมองเห็นคุณสมบัติพิเศษเท่านั้น ทุกวันนี้ การสวมแว่นตาเป็นเรื่องของแฟชั่นและความจำเป็นด้วยเช่นกัน ดังนั้น จงสวมแว่นตาสำหรับการมองเห็นที่คุณสมบัติพิเศษเพื่อที่ว่าลูกจะไม่เห็นสิ่งอื่น เมื่อลูกสวมแว่นตาสีแดง แม้แต่สิ่งที่เห็นสีเขียวก็จะปรากฏให้เห็นเป็นสีแดงด้วย ดังนั้น จงสวมแว่นตาของคุณสมบัติพิเศษและอย่ามองหยาบ แต่มองที่ดอกบัวเท่านั้นแล้วลูกจะกลายเป็นเครื่องมือเพื่อการเปลี่ยนแปลงโลก

คติพจน์: จงอยู่ห่างจากผงฐลีของการคิดถึงผู้อื่นและการมองดูผู้อื่น แล้วลูกจะกลายเป็นเพชรที่ล้ำค่าและไร้มลทิน

*** โอม ชานติ ***